

1995 novemberében vettünk végső búcsút a magyarországi matematikatörténet jelentős kutatójától, a KLTE egyetemi tanáráról, a nemzetközi hírű tudóstól.

Ungváron született 1913-ban. Iskoláit Gyulán végezte, a debreceni Tudományegyetemen szerzett matematika-fizika szakos tanári diplomát (1936). Doktori disszertációját Dávid Lajos professzor mellett készítette el (1937) *Bolyai Farkas infinteimális gondolatai* címmel. Pályafutását középiskolai tanárként kezdte (Gyula, Ungvár, Jászapáti, Debrecen), majd a debreceni Tudományegyetem Matematikai Intézetében oktatott (1951–1977) nyugdíjba vonulásáig különböző beosztásokban (tanársegéd, adjunktus, docens, egyetemi tanár). 44 éven át tanított, saját becslése szerint kb. 15 000 diákot. Munkáját mindig a lelkiismeretesség, a megbízható szakmai tudás, a jó előadókészség jellemezte. Régi tanítványai mindig nagy szeretettel keresték fel a világot minden tájáról. Nagyon szerény, de nagyon aktív és emberközpontú, jó szervező egyéniség volt.

Tudományos munkásságának fő területe a matematika története volt. Több, mint 100 dolgozata, 10 önálló könyve jelent meg, amelyek közül kettő, a *Bolyai Farkas* és *A magyarországi matematika története* című munkája akadémiai díjjal ismert. Öröndetes, hogy ez utóbbi 1992-ben *History of Mathematics in Hungary until the 20-th century* címmel angol nyelven is megjelent.

1962-ben a matematikai tudományok kandidátusa, 1991-ben pedig a matematikai tudományok doktora lett. Érdemei elismerésül sok kitüntetésben részesült (Eötvös Koszorú, Beke Manó díj, magas állami kitüntetések, Hatvani István díj Debrecen városától, MTSZ-díj.)

Szénássy Barnának szívügye volt a *Bolyai kutatás*, erősen foglalkoztatta pl. a két Bolyai egymáshoz való viszonyának kérdése. Nagy és beteljesületlen álma volt az *Appendixnek* miniatűr kiadásban, több világnyelven megírt összefoglalóval való megjelentetése.

Szénássy Barna azt tűzte ki célul, hogy eltünteti a fehér foltokat a hazai matematika múltjából. Sajátos munkamódszere volt: először résztanulmányokat állított össze, majd ezeket a részeket kapcsolta össze monográfiává.

Sok fiataalt is sikerült megnyernie a matematikatörténet kutatására, de mindenkinek felhívta a figyelmét arra, hogy csak pontos, megbízható adatokra támaszkodjanak értekezéseik megírásakor.

Szénássy Barna neve nemcsak a tudományban, az egyetemen, hanem az egész világon ismert. Tanácsért, információért mindenki hozzá fordult matematikatörténeti kérdésekben. Könnyen tudott másokkal kapcsolatot teremteni, társaságkedvelő ember volt.

Élete utolsó pillanatáig dolgozott. Rendezte Riesz Frigyes és Fejér Lipót hagyatékát, illetve Houel francia matematikusnak a Schmidt Ferenc építészhez írt leveleit dolgozta fel, amelyek nagy jelentőségűek a Bolyai kutatás szempontjából.

Legutolsó cikke, amely közvetlenül halála előtt jelent meg a *Debreceni Szemlében*, a Bolyai János Matematikai Társulat 100 éves centenáriumának első 50 évével foglalkozott.

Kántor Sándorné Debrecen, KLTE